

O LIBRO VIAXEIRO

SEXTO A

SEXTO A

Sergio Guitián: “A compañía”.

Ana Díaz: “Responso de San Antonio (en Castelán)”.

Henar: “A pena da Abadesa”.

Rodrigo: “O castelo de Monforte”.

Ana Gómez: “A ponte vella de Monforte”.

Manuel C.: “Receita: Lebre á Galega”.

Manuel González: “Conxuros”.

Ana Díaz: “Ditos”.

Iván: “O Santo Mateo”.

Adrián: “O Magosto e Mari Castaña”.

Leidy: “O verdadeiro tesouro”.

CEIP de MONFORTE CURSO 2009/2010

Emilia Casa Baamonde s/n

27400-MONFORTE (Lugo)

TI. e Fax: 982 400 442

E-mail: ceip.monforte@edu.xunta.es

Web: <http://centros.edu.xunta.es/ceipdemonforte>

A COMPAÑA

Unha vez vimos a Santa Compañía e Melchor e eu. Tiñamos que levar-lo leite á Costeira de Vilastrille. Eramos pequenos e vimos sete ou oito pallóns, como cando nos compadres, pola carreira do monte de Espiño. Era de noite. Que medo collamos, madre de Dios! Cos pallóns, vai ti ver...

Eso fora no inverno e fómonos a casa con medo.

— Mamá, había uns fachoños ardendo por Vilaudrize!

— E dixos: Éranche os bruxos!

— Pero... non será a Santa Compañía?

— Sería.

— Eu que sei que eran, saían por alí e todos pensaban que eran os bruxos.

Sergio Guitián . 6ºA

Recollido polo grupo O TRÍCOLE, de Sobex. Maio de 2000

RESPONSO A SAN ANTONIO

Si buscas milagros mira:
muerte y error desterrados,
misericordia y demonio huidos,
leprosos y enfermos sanos.

El mar sosiega
su ira,
redímense encarcelados
miembros y bienes
perdidos
recobrau mozos y
ancianos.

El peligro se retira
los pobres van re-
mediados,
cuéntele los soco-
rridos,
díganle los padua-
nos.

El mar sosiega su ira...

Gloria a Padre, gloria
al Hijo, gloria al
Espíritu Santo.

El mar sosiega su ira...

Ruega a Cristo por
nosotros,
Antonio, glorioso y
santo,
para que dignos
así
de sus promesas
seamos.

Amen.

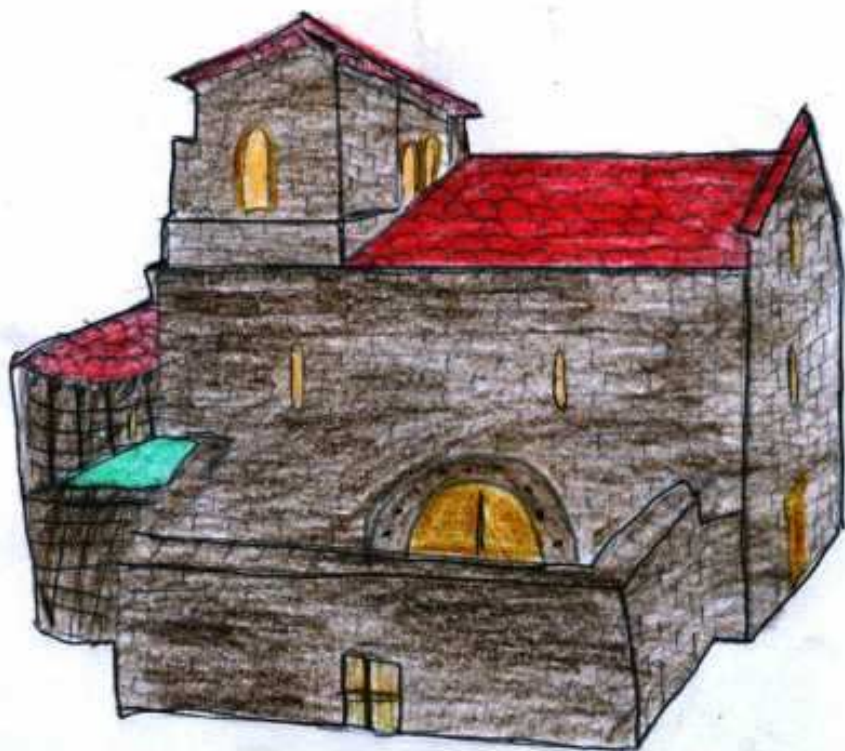

Ana Díaz
6ºA

A Pena da Abadesa

Nun dos capiteis, da igrexa da miña aldea, hai esculpidas na pedra unhas figuras, as que moita xente do lugar deulle por dicir que son formigas. Esta crenza popular ven dunha lenda que contalean os máis vellos de Eire e discorre da seguinte maneira.

Fai moitos anos unha praga de formigas invadiu o mosteiro e a Abadesa fuxiu monte arriba ata onde hai unhas rochas moi grandes, alí mesmo foi atacada polas formigas e a rocha dende entón é coñecida como A Pena da Abadesa.

O castelo de Monforte

Castelo, casteliño,

no monte alí situado.

De lonxe véxote moi pequeniño

e polo tempo castigado.

Esa torre da homenaxe,

dereita e poderosa.

É toda un persoaaxe,
é a cousa máis fermosa.

Eu, vou correndo pola estrada

canto eu camiño... par verte!

Non has quen non poida quererte!

E ver xente emocionada.

Rodrigo 6ºA

A PONTE VELLA DE MONFORTE

A Ponte Vella sitúase sobre o río Cabe, na poboación de Monforte, ten tres grandes arcadas e é de pedra granítica. As pibas apoiáanse en contrafortes.

Na Idade Media era considerada vital para enlazar os barrios dos dous lados do río e así abastecer a vida diaria da poboación de Cabe.

Levantouse no século XVI. Moitos pensan que foi reconstruído pola posible destrución da anterior, como consecuencia dos

temperais de choiva que sufriu Galicia durante o século XVI.

Outros pensan que a primeira podería quedar pequena ou insuficiente para o importante tránsito que tiña diariamente, e que cada vez ía a maior.

O estado de conservación é bastante bo, aínda que o tráfico que a cruce podería danala.

Sería desexable que nun futuro próximo fose exclusivamente peatonal, xa que agora hai outros puntos de comunicación

Lebre a Galega

Unha lebre, 3 dentes de alho, 2 cebolas, 100 gr de xamón, 100 gr de touciño, 1 vaso de uíño, 50 gr de manteiga, medio Kg de patacas, unha golla de loureiro, farinha, aceite e sal.

Para empazar, poñemos nunha cazola a manteiga coa cebola picada, os alhos, o xamón e o touciño. Unha vez que isto está dourado, engadimos o uíño e o loureiro. Media hora máis tarde a lebre rebozada en farinha e fritada, tapamos a cazola e deixámola ao lume lento 3 ou 4 horas. Unha hora antes de servila, engadirémoslle as patacas.

MANUEL.C

6ºA

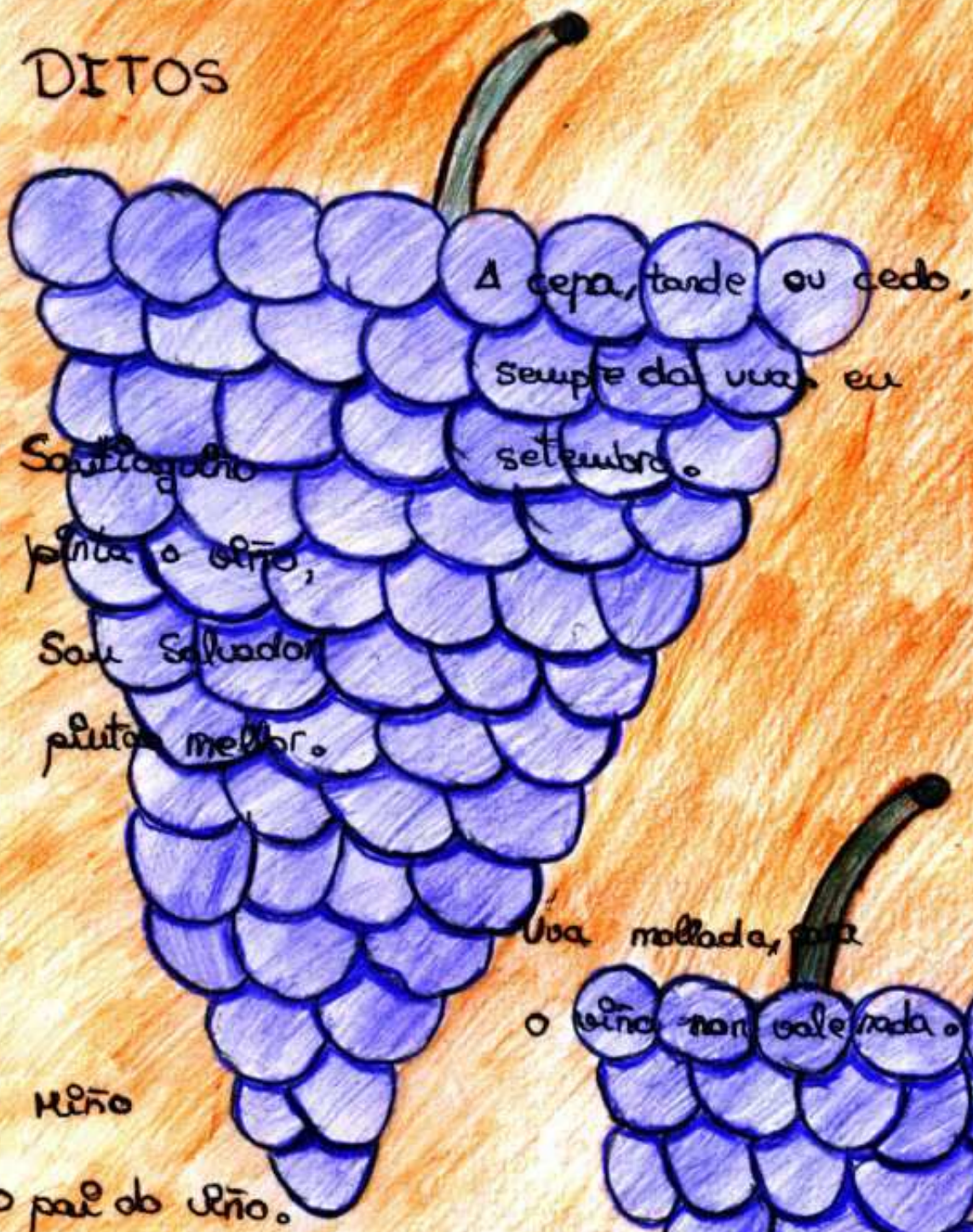

Conxuros

Sete nun pé choupin malo é.
Casa con él, se che deixa o apel.
Olla a mexada se fungos da muña van na
empanada.
Sembra do lateiro, fungos da muña no
abeiro.
Orellas, curcos e pincharras esvaldaas para
que non morran.

DITOS

Uva molhada, para

o vinho não vale nada.

ANA DÍAZ 6ª

O SAN MATEO

IVÁN

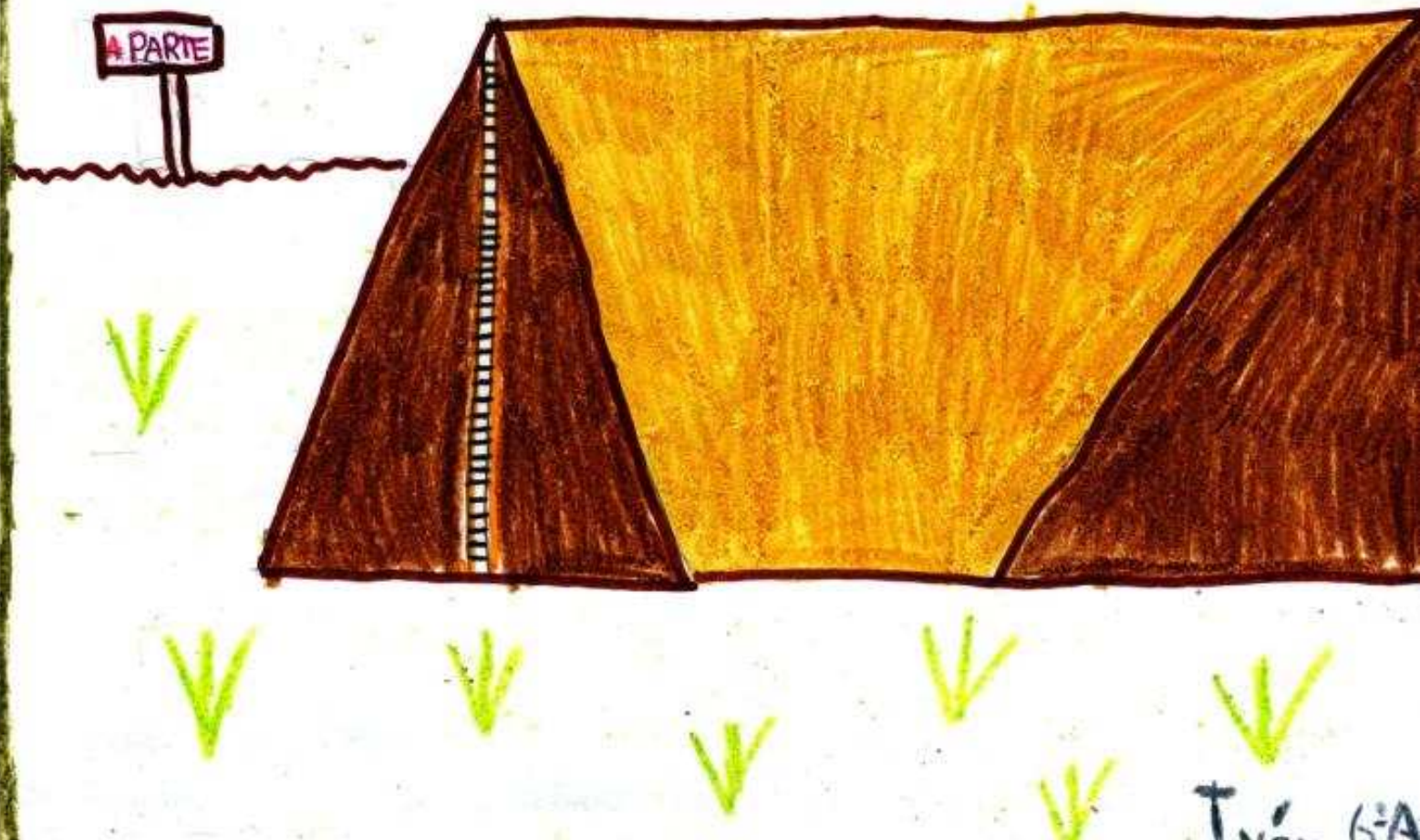
É unha festa que se celebra despois do verán, nun pobo chamado A Parte

As formas de chegar son variadas: en coche, en bus...

Eu recordo un ano que íamos metidos.. Nun coche de leite!!!

Houbo algúns anos nos que esta festa perigou porque durante o resto do ano ese campo era de cultivo

Corna en toda festa ou romaría tamén hai persoas que beben demasiado; pero non os menos. Bueno así é o San Mateo.

O Magosto e María Castaña

Dende que son pequeno recordo o mes de novembro como o mes de comer castañas, pero...

De onde ven isto?

O magosto é unha fogueira onde se asan as castañas e reúnese a xente á última hora do sol: nun camiño, nunha escola... Para, xunto co viño e as castañas falar do que foi, do que será...

A castaña simboliza a inmortalidade e isto non é raro; xa que este feito proven dunha árbore de longa vida... Din que cada castaña que estoupa no fogo de novembro, supón a liberación dunha alma perdida no purgatorio. Unha mestura de fogo e bruxería!!! Fai moitos anos había un Bispo en Lugo que cobraba grandes impostos aos camperieiros; por aquel tempo, unha muller (chamada María Castaña) acompañada do seu home e fillos loitaron contra o Bispo e fixeron unha revolta que non estaría moi lonxe de organizarse

nun magosto.

Dicir dos anos de María Castaña, é algo que
está dende fai moito tempo, tanto coma os nosos magostos.

ADRIÁN 6ºA

VERDADEIRO TESOURO

Na vila de Monforte vive Lucas, e o seu amigo Samuel que ten moitos problemas de amizade; porque lle custaba moito: compartir, ter amor polos demais, ser solidario e ser pacífico...

Un día Lucas, ollando os seus libros, atopou un mapa dun tesouro e decidíron ir buscalo.

Mentras camiñaban, aparece Samuel, que viu como un rapaz se burlaba deles. Perdón díxolles: "Perdoénelos e así poder estar todos en paz".

Samuel aprendeu a perdoar grazas aos seus amigos.

A día seguinte, Lucas, Samuel e Perdón encóntranse a Solidaridade, que a eles perdidos, levando os libros a súa axuda.

Samuel aprendeu outra cousa nova: ser solidario con todos.

Días despois Lucas, Samuel, Perdón e Solidaridade viron como Paz facía sorrir a unha nena triste.

Seguen nun busca do tesouro e aparece Amizade que les ensina a facer amigos e a non ter medo dos.

Chegaron ao tesouro no que había tarxetas coas palabras: PAZ, SOLIDARIDADE, AMOR... E unha mensaxe que decía: "Se amicos todo o que aprendiches serás : uns bo amigo, bo mozo e bo cidadán".